

IŞIK KUVANTUMLARI: Lazer ışınından fotonlar veri transferi için kullanılıyor. Bu ışık parçacıkları verilerin güvenli şifrenmesi için kullanılacak şekilde manipüle ediliyor.

Kuantum Kriptografisi

“DİİR Cjmnfçf Rftjoef”

Bankalar ve askeri kuruluşlar gözlerini Cenevre Gölü'ne çevirmiş heyecanla bekliyorlar... Orada gizli verilerin ağ üzerinden gönderilmesini olanaklı kılan bir yöntem geliştiriliyor. Ayrıca, şifre çözümler de casusluğa karşı güvenli bir biçimde transfer edilebiliyor.

Korkmayın, niyetimiz sizleri yeni bir harf düzeniyle karşı karşıya getirmek değil. Bir bilmece gibi duran yazımızın başlığı aslında bir kriptografi (şifreleme) örneği. Bizim seçtiğimiz kaydırma kodu ilkesini Julius Caesar da kullanmış. Örnek cümlede yan yana gelen harflerin her biri alfabe kendinden sonra gelen harfin yerini tutuyor: Örneğin A yerine B, B yerine C, C yerine D kullanılıyor. James Bond bile bizim başlığımızı çözemez halinde(!) **“CHIP Bilmece Peşinde”**

Şimdiye kadar kriptologlar da aynı sorunla karşı karşıya bulunuyorlardı: Bazen biraz uzun sürse de hemen

hemen bütün anahtarlar çözülmüyordu. Ama casusların işi giderek zorlaşıyor. Kuantum kriptografisi gizli anahtarları (şifreleri) koruyacak. Buradaki hile her bir dinleme denemesinin derhal göze çarpması. Bunun anlamını kavramak için ardında yatan teorik bilgiyi tanımak gerekiyor. Kuantum kriptografisi ilkesi ışığın yalnızca dalga özelliklerine değil, aksine parçacık özelliklerine de sahip olmasına dayanıyor. Bu tip bir ışık parçacığının (foton) kutuplandırılması yatay, dikey, sola doğru eğik ya da sağa doğru eğik yönelimli olabiliyor. Bu farklılık olanağını kuantum araştırmacıları cam elyaf üzerinden anahtarların transferinde kullanıyor (bkz. yan sayfadaki kutu).

Kuantum kriptografisiyle güvenli transfer

Yıllarca süren araştırmalardan sonra ışık iletkenleri üzerinden anahtar transferi üzerinde çalışan bilimciler, ileriye doğru dev bir adım atmış bulunuyorlar. Bir gizli kodun güvenli transferi için gerekli süreyi dünya rekoru

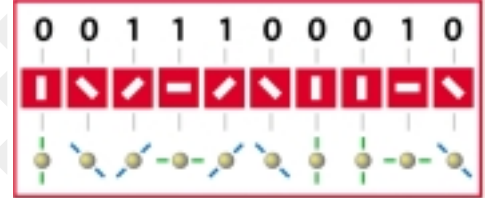
ÜNİVERSİTEDEN ÖZEL FİRMAYA: Cenevre'den Olivier Guinnard (solda) ve Grégoire Ribordy id Quantique firmasını spin-off (daha önce varolan bir firmayı temel alarak) olarak kurmuşlar.

VERİ TAŞIYICI OLARAK FOTONLAR

» Gizli anahtar nasıl oluşuyor?

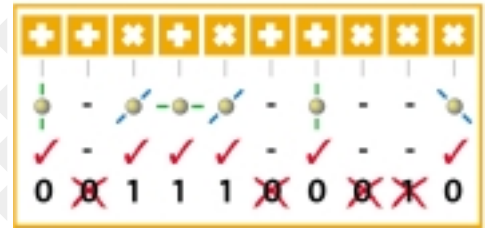
GÖNDEREN

1. Gönderen rastlantısal sayı kodunu oluşturur.
2. Işık parçacıkları rastlantı ilkesine göre kutuplaştırılır.
3. Fotonlar (her biri iki olanağa sahip) 0 ya da 1 değerlerini alırlar.

ALICI

4. Rastlantısal ayarlara sahip detektör
5. Kutuplaştırılma ya muhafaza edilir ya da bozulur.
6. Gönderen ve alıcının uyuşan ayarları
7. Doğru transfer edilmiş değerler anahtarı oluşturur.

olan 67,1 kilometreye çekmiş bulunuyorlar. Grégoire Ribordy Şubat ayında kuvantum teçhizatını bu uzaklığa ayarladığında, Cenevre Gölü'nün öteki ucundan cam elyaf içinde çok düşük bir lazer içtepsi kaydetmişti. Dört dakika sonra Lozan'da dünya üzerinde gönderenden başka hiçbir kimsenin tanımadığı bir anahtarın yaklaşık 13.000 bit'ini elde etmişti. USB bağlantılı ve ağ prizli paket üzerinde aslında "Quantumkryptography inside" yazmalıydı. "Ben kuvantum şifreleme demeyi tercih ediyorum" diyerek Ribordy alçakgönlülük ediyor; o Cenevreli üretici id Quantique'in yöneticilerinden biri.

"Sistemimiz kuvantum fiziği ilkeleri yardımıyla bir anahtarı transfer ediyor ve yakalanıp yakalanmadığını sınıyor." Ribordy'ye göre kuvantum kriptografisi "fizik yasalarının olanaklı kıldığı tüm saldırılara" karşı koyuyor. Bunun nedeni doğanın mükemmel madde kopyalarını yasaklaması. Eğer bir saldırgan bir ışık parçacığını ikiye çıkarmak ve kopyayı kendi için dallandırmak istiyorsa, başlangıçtaki fotonu bozuyor. Bir casus gerçi lazer sinyali yakalayabiliyor, ölçebiliyor ve alıcıya benzer sinyaller gönderebiliyor. Oysa "mükemmel ve "yaklaşık olarak" kopyalama arasındaki fark saldırganın ensesine yapıyor. Bu sinyaller ister istemez iletişim partnerinin farkına varacağı hatalar içeriyor.

Kuvantum casuslarına geçit yok

Önce hoş karşılanan fiziğin temel yasaları, birkaç kilometre sonra kuvantum casuslarının karşısına dikiliyor. "Belki gelecek yıllarda 100 kilometreyi aşmak olanaklı olacaktır, ama 1.000 kilometrelik bir mesafenin üstesinden gelmek kesinlikle olanaksız olacaktır" diyor Münih/Garching'te bulunan kuvantum optiği Max Planck Enstitüsü yöneticisi Ignacio Cirac. Bunun nedeni cam elyafın lazer ışını birkaç düzine sonra acımasızca yutması. Olsa

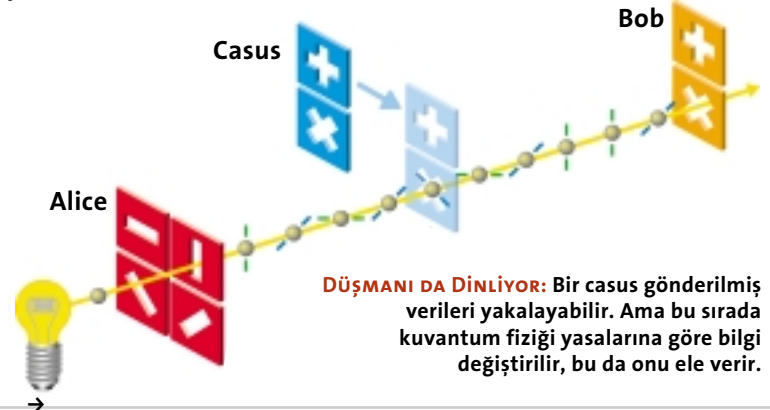
■ Kuvantum hileleriyle Alice ve Bob gizli bir anahtar yaratabilir ve dağıtabilir, (bkz. yukarıya).

► **Gönderici Alice** farklı kutuplaştırılmış yönlü ışık parçacıklarını (fotonları) cam elyaf üzerinden Bob'a gönderir. Gönderme sırasında Alice rastlantısal olarak "düz" ve "eğik" kutuplaştırmalar arasında geçişler yapar.

► **Alıcı Bob** da aynı şekilde detektörünü rastlantısal olarak düz ya da eğik olarak yönlendirir. Bob'un ölçümü hangi yönde gönderildiği hakkında bir bilgi vermez. Alice "eğik" yönlü bir foton gönderir ve Bob bunu "düz" yönde ölçerse, rastlantısal bir sonuç elde eder. Bob'un ölçümü Alice'in yanlış kutuplaştırmasını kendi ölçüm yönüne projekte eder ve bu sırada başlangıçtaki bilgiyi yok eder.

► **Transferden sonra** Alice ve Bob birbirlerine hangi yönü kullandıklarını iletirler. Daha sonra gönderme ve ölçme yönlerinin uyuşmadığı tüm olayları listelerinden silerler. Geriye kalan ölçümlerden her ikisi de birbiriyle uyuşan bir bit dizisi, yani gizli anahtarı elde ederler.

► **Teoride bir casus** transferi dinleyebilir, (bkz. aşağıdaki grafik). Ama onun ölçümleriyle transferde hatalar oluşur. Dinlenip dinlenmediklerini ortaya çıkarmak için, Alice ve Bob hata oranını belirlerler. Bu amaçla kendi "iyi" bit'lerini doğrudan ya da kutuplaştırılma bilgileri yardımıyla ("Bit 1 ve 4 birbirinden farklıdır") karşılaştırırlar. Eğer hata oranı belirli bir tolerans içersindeyse, sınama bit'lerine kadar tüm geçerli değerleri gizli anahtar olarak kullanabilirler.

DÜŞMANI DA DİNLİYOR: Bir casus gönderilmiş verileri yakalayabilir. Ama bu sırada kuvantum fiziği yasalarına göre bilgi değiştirilir, bu da onu ele verir.

Dünya rekoru: Cenevre'den Lozan'a 67,1 km güvenli "kuvantum transferi"

olsa havada, örneğin Relais istasyonu olarak düşük yörüngedeki bir uydu vasıtasıyla zayıf ışıkların da büyük mesafelerin üstesinden gelmesi sağlanabilir. "Ancak orada da transferi anafolar, bulutlar ve etrafa saçılan ışık rahatsız edebilir" uyarısında bulunuyor Cirac.

Kuvantum yineleyiciler iş başında

Ancak ufukta daha uzun mesafeler için de bir çözüm belirmiyor değil: Sinyal yoldayken tazelenmek zorunda. Oysa telefon sinyallerine taze enerji sağlayan şey, gizli sinyaller için ölümcül darbe olabiliyor. Geleneksel güçlendiriciler bir casus etkisi yaratıyor ve hatasız transferi boşa çıkarabiliyor. Burada henüz yalnızca kağıt üzerinde varolan kuvantum Repeater (yineleyiciler) bir çıkış yolu sunabilir. Bunlar kuvantum bilgisayarları için bir tür ön basamak oluşturuyor ve "çaprazlama içice geçmiş çiftler" denilen özel bir tür ışık kuvantumlarıyla çalışıyor. Bu ikiz parçacıklar Albert Einstein'ın onları düşünsel deneylerde "hayaletvari uzaklık etkisi" için neden olarak ortaya çıkarması ile ün kazanmıştı. Parçacıklar birbirinden ne kadar uzak olursa olsunlar, birbirleriyle bağlantılarını asla kaybetmemiş görünüyor. O sırada karşılığı ile nelerin cereyan ettiğini bir parçacık adeta telepati yoluyla "biliyor".

Fizikçiler uzun zamandır bu tip kuvantum ikizlerinin varlığından kuşku duymuyor ve hatta kısa bir süre için çiftleri laboratuvarında yetiştiriyor. Çaprazlama içice geçmiş çiftlerle uzun mesafelerin üstesinden gelebilecek bir mekanizmayı çoktan bulmuş olan teorisyenler çok daha ileride. Buradaki sihirli sözcük çaprazlamayı temizleme. İlke ise şu: Birçok çaprazlama içice geçmiş çiftler, daha sonra içinden az sayıda bozulmamış çifti "damıtacağı" tüm rahatsız edici arızaları üstleniyor.

"Hışırtıların varlığında da böylelikle birçok mükem-

mel olmayan çiftten az sayıda neredeyse mükemmel çiftler yaratılabiliyor" diyerek kendileriyle birkaç yıl içinde kuvantum kriptografisinin bugünkü sınırlarının ortadan kaldırılabilirliği kuvantum-repeater'ların temellerinden birini betimliyor Münih Üniversitesi'nden Hans Briegel.

"Kuvantum parmak izi" çalışmaları

"20 yıl içinde kuvantum-repeater'lar yardımıyla yerküresel uzaklıklar üzerinden de güvenli bir biçimde gizli anahtar değiş tokuşu yapılabileceği düşünülebilir." Günümüzün Caesar'ları, devletle ilgili, iktisadi ve askeri merciler böylelikle başkaları bilecek korkusu olmadan gizli anahtar değiş tokuşunda bulunabilirler.

Tüm sorunlara rağmen anahtar değiş tokuşu bilgisayar branşının ulaşacağı yegane kuvantum tekniği olmakla kalmayacak. Araştırmacılar çoktandır kuvantum durumlarına damgasını vuran bir tür sınavı toplamı olan veriler için bir "kuvantum parmak izi" üzerinde kafa patlatıyor. Böylelikle bilgisayar veritabanlarının kendilerinin karşılaştırılmasına gerek kalmaksızın iki veritabanının aynı olup olmadığını kuvantum bilgilerini karşılaştırmak yoluyla hızla karar verebilir.

Hollanda'da, Amsterdam'daki Matematik ve Bilgisayar Bilimleri Araştırma Merkezi'ndeki (CWI) bilimciler, Kanadalı meslektaşları ile bu görevin kuvantum çözümü için şimdiye kadarki teknikle olduğundan bariz bir biçimde daha az bilgi biriminin değiş tokuş edilmek zorunda kalınacağını göstermiş bulunuyor. "Hata olasılığı %1'in altına çekilmek isteniyorsa, bir terabyte'lık bir veritabanı için konvansiyonel parmak izi yaklaşık 10 megabyte büyüklüğünde olacaktır" tahmininde bulunuyor CWI'den Hartmut Klauck. "Aynı amaca 3.000 kuvantum bit'le ulaşmak olanaklı olabilecektir."

Bu konuyla ilgili daha fazla bilgi için

www.qubit.org: Centre for Quantum Computation, Oxford

www.idquantique.com: id Quantique, Cenevre

www.cwi.nl: Centrum voor Wiskunde en Informatica, Amsterdam

www.mpq.mpg.de: Kuvantum optiği için, Garching

www.quantum.at: Viyana Üniversitesi kuvantum araştırma grubu

KK / Garo Antikacıoğlu, agaro@chip.com.tr